

РУСКИЙ НОВИНЫ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Виходячи кожен тиждень. — Предплатна на рок 60 днів., на

Предпогу її видані писма до Редакції та Україні треба послані за адресу: „Руски Новини” Пінчоревіці (Обоєзлавна).

Р О Б О Т А У Ч И Т А Л Н Ъ О Х .

а) Ірпіня вінськ, роботи у полю уж інк-
раду, зелари ч поди дізну, вст часу да фло-
ек давус подума и о своїм образованю, котре
ази членене племінні може посідигнуць у своїх
росвітніх друкарствах, читальнях, котры маме
ж, слава Богу, скоро у кождым руским ван-
е, а в дома зос читаньем добрих, поучних и
інавижных книжок.

О самій потребі в важливості просвіти і образовання за параста-земляціда уж більше не требало цієї лутірії, така го паніка ясно стваряла виникнені членки цієї підгрупи, не стараючи, що дають імені своєї науки, що вони дознавали, як існує та, як живе, чи напередує чи якож відходять, які життя індієці у давнину і т.д., тоді тут і такі членки висловлюють як підстави, котрік проходили пресувальни, неподілена людські. Іні цим хроноюють час сповідника, наци, розвинутісті, іос і після не бомбіле нападок — піддає на відмінні світ. Такі с членки, котрі не дібрали своєю образованістю, котрі не любили книжок, не любили читати. Вони мусили заостраць, мусили блукаць я вони ще будзе у живописі сповідника і падаць, як тут пішли у лінію. Во існує не розкидала книжки підвиди і піквиди, скоро когди діень привінчани діякую важливу півнісцю, у щудрім північному народі високо просвіщені, велико читають, велико трохи на свою образованість я зін не можемо чи не можемо заострати ях другима, але тримають музичне крохай культурного напредовання з другими кінорядами. А ще, як зосдереже, недільний повені, які нам не треба діти книжки, діти читальний, діти новини, тоді нас розлив яківота прегаючи, як уж прегаючи веліт и веліт! Ето у Америці якісні інші ліміт даскельо Индіанці, які жалюси пістолів великого народу, котрий був перед 500 роками під часів Америки, як іншіх пінгвінів.

А препади тата Индийци прето, ћо на сцели да напредују у просвите зас Английчаки, котри Америку освојеле. Индийци на сцели приц од Английцох их културу и шкелјаке знане, буки запоколзани зас свою давину и нестало их у цалей Америки, у котрой скорей кладали. Ћест и други прихлади препадања целох народох прето, же га сцели напредовија у просвите и знанию.

Зос тим не думаме повест, що ми таки заостати як були дзики Индіанци, то не, - але мушинае приязнань, яке нам велико хиби у просвіті та освіці образованію па зато мушинае тає услювані за нас даниннім та здогодоми других.

А це що чистий і просвітлений дружгва
Баш су осіювали жату, да нам у життю «за-
леднену» животом помагаю, да нас привчую

иа читане и раздумовице вол самим себу. Саме слово читанія гуторки, уж то место, где не чиста, и толе лем кояки новини, але и добри, забавни и поучни кітапки. Но за одрослого человека кітапка с главце и скоро сціле жишло образовання и описей просвіти.

На жаль, на кельо нам познато, у наших читальнях мало ще чита, а кел ще чита, всец самік яскрави: и-то днівни, з которых човен ѹще пѣкменей хасну може мац. На читаннѣ кѣлъкох у наших ѹще читальнях кладзѣ мала, бара мала увага. А на тут стособ читальня не може привесць кельо хасну. Вона не може, — би нема чим прищаговатъ людзюх ту сябе в постава лямъ обычнай мистом за схашки.

Правда, добре уж та, че не скіде. по-
ходзя да чытальній, без цікавай пейзажу и
бывае ше усюльваю, але то мало. Фара ма-
ло. На той ше спосіб слабо помогае.

Главного заслуга наших читательских газет и журналов в том, что они показывают, какое значение имеет для жизни каждого из нас.

на читанн. Зато вони дають на мушкі якщо свою бібліотеку — орман з книжками. И на сходах у читальній треба висадити врем'я доцінення читанню в то так, що сძем чита, а други слухано. Кожен варіант ствар пречитані, таєм треба дає доказувати бешеду о тим, що жде читання, зоке би не так думки висміялися в створів іскусству возвіщення.

Підсвіт читання чутті брацькими в читальні на читання драми. То багато важких точок у роботі кожної читальні. До читальних членів належить часу пойти, а кое ж читанку драми, може їх у кожніх підебітіх часах, по різних вимогах.

Вихаснуйте вилемісін и жимушиң час за
свою просвітництвовані. Кожди вечар цей буде
читальня поліка на бойме не вживаць до рукох и
читаць во лесі плюшы; але в кітажку, и читан-
ю не лес у читальний, але вжасць то и дома
на читане. Во паметаймы: Лес просвітнені
человек може венега у півніце олстян и напре-
воня!.

* **Наш вивоз за дзвец мешаці того року.** До кінця септембру вивезено з нашої держави 23.416 вагонів зерна — за 3.390 вагонів зерцей, як у цим часу президогрь року. Далі 20.665 вагонів кукурици — за 2.000 вагонів менш як відомі; 3.950 вагонів овоці — за 420 вагонів менш; 22.000 вагонів — за 3.838 менш; і 199.000 штук. Вивоз цвінкох и дробилагу не данигуул, спаднув вивоз кукурици, а найбільш підвищився нашого дріза. Претілого року вивезли ми у перших дзвецах мешаці за 1 мільярд «30.000 липарів, а того року у тих часу лем за 895 мільйон — зерцей як за половиною менш.

* Сава рошиш. — Пре велики дажджи, кој у остатија дњина падачи у Словенску и Хорватску, почала Сава нагло роснуц. Так при Загребу изросла у једном дню за два и вол до три метара, а при Броду за два мет. За грава и да не има бокани од пољиви, тим менеј, же дажджи уж докује престанак падац.

* Пожива за пасивни краи. — Готи 16 ватоны поживи, по за пасивни краи дарованы браца Дундурски зос Балкан, подделся: Черногори Крник так, же Приморской баниовини (Далмация и един часц Босни) дал 6 ватони, Зетской (Чарна Гора) 3 ватона, Вербаской 4 и

Савскій три ватона. — Одбор Червоного Крика у Осташку послал у Мостар 4 ватона ринштѣ покиши.

* Кандидатъ. — У Класамъ сразу же
стянул свою кандидатскую за выборы Немец Фр.
Крифтъ, водя Немцовъ у Башки, у Апаничу бр.
Федор Никитич, у Мюблзенъ министр Крамеръ у
Загребу бувши міністр Деметровичъ и адвокатъ
Мисковичъ.

* У Загребу звігена плаця виниклий
варшавським (очаківським) урядником за 7%. Бу-
дь звігена тиж плаце загребського начальника,
котрий змінив між 200-2000 армійських особ

* На конференції балканських державох, котра ще, тих дінь тримала у Царівграду, була застуcona и наша держава. Конференція заключила, що все балканські держави мезисобно зовтку, же не будуть сина пропри прутей вояючи в іншім скілько спорі будуть залагоджувати на мирні и приятельски способ. Міністри юрисдикцій їхніх держав балканських мали би ще каяди рок голем раз зисць на договарку о стварююч, котри не єдиного типу інших балканських державах.

Догваряня у Вашингтону.

(мж) Вельку надію покладаю на міністри утрапеки шкіл на догварки французького міністра председника Лавалу зос amerikum президентом Губером у Вашингтону о ческим положенню, у котрому не вакодай віншкайкі північ та ще в тій бідні раттогац. И терас, кед не тіни догваряня скончелі и міністер Лавал ауте цад до Європи, щико будзе кожному доакац ще, чо все тих нірадох кинуло, яки хасев.

Усіх Лавала у догваряно и йредседником американської Унії Губером маю бути у тім, же не у обідва політичарів порозуміли, да треба чувац іштови мир и далк уніориц вовий дністров. Так пінути новини. И нечай ніч.

Нам не видано, же председник французької влади не муніє всіх аж до Америки да зам аж отамаць поче то, чо пали північ и предобре зна и на своїх скорі чувствую. Же пікто не сеє вовни и же су поризі прізвінні дугутені таїні ческі, то анаме ішвики, але як, ка які способ, але чим, да ще утвердиці мир у ішвеце и по робиц з вовиним дністровом и репараціям, тіни питання мінія цали північ и кількай бі пал Лавал да яси и циро по думакі отын.

Того нет. Дипломата маю вовни уста красних словах о мирі и о медзинародній злодії, але думаю и робя цалком мініах.

Французи за пр. думаю, же мир з індо у звіні однією з республік, чо Немци Французам купна піділка. Кед бі не Немци зовні однієми, да ілаці тіни репарації, настало бі велике зло. Немци думаю цалкою ішвики. Вонк твердза, же ішвики алу у іштовиці таїсвству виновати версайски уговор о мирі и репарації, котри вони по тим уговору, котри потискац мушелі, мушна піділка Французам. Кед не пременій версайски уговор и кед преступкі піділки репараціїх, шкіетово таїдностю таїкі відідрави и мир будзе засновани на таїдні течено.

Так дума и познати американські сенатори и председник американського Сенату за вовканий піл у Вашингтону, Борат, котри а пагоди бівшия Лавала у Америки ясно и без дукаства відівся, же не мунія пременій уговори о мирі и репарації мінія преступкі, аж вец не може північ відідакац, же мир будзе

утвердаені, бо нестане причини нових воянох. Балко, же Лавалу таки думки Бората біра не по дарни.

Віппатрі, же Лавал и Губер у своїх догваряках не могли не іт у ческим догварик и же од цалек драги Лавала до Америки остало лем велике брацло красних словах. А іпмет чекал, же учув з Вашингтону спасительну бешеду, у тих прикрай часох.

Думали аме, же нам ще отамаць укаже

драга лісішней будучносці. Тотк двоме північово вілладаре укажу, же націце розумя ческі мініи цалого віншкайкого цвега и вінайбу спасительни, правдікі лік.

Од того шинкого аїч не ма сподівано. Будучносці ішвета и далей остава у чарівні фільбу завита.

И далей чекаме члока, котри тот фільбу старгіс и ясним ішветом ішвіці драга пред вами, по котрой вініка ступаже.

* На виборах у Англії 27. Х. дистада: консервативна странка 441 мандат, ліберали (за вільно) 03, Макдональдові зрупа 14, Лабуристи достали лем 48 (скорей 266), а Лойд Джордж лем 7.

* У Львове почал великий процес звіроци між руским студентом. Єдиних Поляці пігрівілі, же робіт таїмно проці польської держави, других заш. же іще ірешного року півнадці на польську землю и звібрали півнік за свою таїмну організацію. У овіце у Галичині пітників без великого політичного процесу проці Русином и кажді тиражі засудають польськи суди ажскелько злідів руских патріотів на великорічну цемішю. Кед Поляці думаю на тік способ утвірхні свою ліркаву проці Русином и звіримац на віне под свою класку чисто руски край, тоді їх можеме лем сашовиц, бо ще бара а бара спресьду. Бі лем праца и право може вично відідакац, а звіраца и наслідство лем, до часу.

* Італійски міністер військів ділох Гранді наїввіл тих альох Берзии. З тей наїди пішу давдин іспані, же не Італія приближує Немецькі, да кедро робіт проці Французькі, біо Італія, як и Немецька, тиж стой кіткі, же міровими уговорами треба у дачим пременії. Ни тіто італійско-німечке приятелство буде ішре и спасіні, ческі новеси, бо циро ішвики у політиці піхто не позна.

* У Немецькі побили ще на єдній політичній сходці комунисти и Гітлеровци. Двоє Гітлерово присташе були забити. Шумів, нагейце? — Сам Гітлер, котрого страшка не-

шиа по величносці у Немецькі друга, готови на пітоварано по щудих державах. Націо и про то, хто бі го знал. Оада лем зало, да о її новини веци піши.

* На острову Кіпру підалько од Греческі, вибухнула революція проці Англійців, котра по вовни віла до зос островом. Револуціонері віду за тим, да ще Кіпр осадіт за Греческу, біо його жителі сами Греки, крім малого числа Турків.

* Индійско-англійска нарада у Лондону, па котру, як ми уж звіли, принці слави индійські преділі Ганді, ко мала ішнот успіху. Англійці не слу Индійцом ішвіці іх західних за національному підебодож и, як пішу новини, Ганді ще уж готова назад дому.

РУСКИ КАЛЕНДАІ за 1932. рок.

Буде готови до конца того мішана, а початком новембра буде ще посінц и нашіх вілладох. Календар буде ВЕЛЬКІ И ЗАНИМІВІ, як и дотерац, а не буда драги од других добрих югосл. календарох, зато го КАЖДА РУСКА ХІЖКА міні купідіц. РУСКИ КАЛЕНДАР то єДИНА РУСКА ХІЖКА, по ю того року достанеми зато Ю КАЖДИ СВІДОМИ И ПРОСВІЩЕНИ РУСИН міні мац и читац.

НЕ ШІМЕ БУЦ АЛІ ЄДНЕЙ РУСКЕ ХІЖКИ БЕЗ РУСКОГО КАЛЕНДАРА

— Голубю ти моя претнарада Юдасій — як таки оставаю зловини, як ти, ишак длю себе роду. Оставаю старі, слабі оставаю худобини, оставаю такі, чо маю три маду ішви, и живо до Божей волі и не парі каю. А ти, голубочко, як тата свіра. Млаї, відрана и не худобла. Приду фашечки, будше хланци біц за тебе. Вибереці себе таїх на сінкі. Ай єдна злінка такого не досі не. Бо котра не може з тобу ровнац? Уї дамин.

— Не сім я того виданц — одноведи Натала — и знац ніхто не сім, в фашечкох відім и не дочскац. Нет такото, які бі мой покойни.

— Ого, чом бі не було — ушмихаю ще одноведта Юла — ест я лепши. Чом і не. То лом з початку жаль, так а тебе гутор. А початай ти лом мініац-діа, ішваку ти бі дівчи пішинац. Забудаеш, дзівко моя, забудаеш.

— Забувайце ли, кед сціце — гівіа одноведі Натала — я не годія.

— Нікак кото, дзеніко мій, віжам ко — одноведі Юла — Мого старого аїч з віякіу не добиени, а мой першія покойни уждаю у жейн. Па Міхала прешло двацет рок

Богдан Дзенкі:

ПОКОЙНИ.

— На де ялан, Натала, не ялан: шинко у Божій руки. Ван дзеніна уж на небе. Сияти булі некобіви, пай а Богом почінія. Я вінє зуторим, же по добре, то па ішвеце дзігто не потрина. Такой го Бог бере ту себе. Не плач!..

Так чеснела сунеда, стара Юла, млада ідовінчу Наталу. Але Натала ані не патрела на Юлу и не слухала, чо вона гутори. Шідзела при облаку зос прокресненіма рукамі, з очамі червінімі па слізах.

Щеја лем цо поховала мужа. Бул млади и добри, піде як добри! Шітири рокі працізі відім и вілі пасцюком ю ёб рушал. Жніи по Божому, а не лем по людескому. Кед нараз го аналко. Почало го ялан, под першіма завіц, у очах чарно, дніцац не годаец. До тікай умар. Іще док го спорасці, док го ховасці, —

ліходае, дамяці, штыване, ішцікоюшкі було, але ішд го одвескі на теметов, а Натала сама дому ще врацела, то не дай Боже. Главом бі до журу тлукла. Такі жаль, такі смуткоі, так пусто же аж за шерцо лапа. Цалу ішо вонк працізела на лавки, рано полууденіку ия варела и до тераз бі глядзіа шедзіла да на то та сунеда Юла. Юла пакричала на ію, нагандроўала, присизовала ю, да вінік погарик паланкі з попром и да же фалаток хлеба.

— То ен положе, гуторела сунеда, вісніка це зогрец и весселосці дода. Біс вешчела ишдізін членік жеж. И людас так и стацок. Попать нолік на коня чи на куру. Док су вісели, дотая добре, а кед лем главу схілі, погане думані, гадані, гадані, уж не так, як треба. Бі таіх воне дума, дума, док не здохні... Но, Боже нах дай здраве, — и Юла пре веніль касіпала други літарык.

Але Натала не сцела ішці и Юла шійніла сава.

ПОУКА

Др. Андрей Наливайко:

Туберкулоза — сифтика.

Чем хори на сифтику заражают других зос свою сламу?

Да не то пародуми, треба треда микроскоп (цикло, котре баре пожекну) житри на площа сифтикового чловека. Теди увидимо, же су по хорих площах разинати дрібніческа паціїни ягод присо, дажди да їх уж не розкладу и на їх месце зливлю не раби (дзири, іакери), аж мали долішні наполінети в скіймільбо з крезу.

У тим разинаці, у тим гань заходи не пригнах хорота. То су малючки жывотній бактерии, котри можеме обачиц лям пред микроскопом, котри 1.000 рази пожекну, и тени бактерии саса чловекової плазида, праця на їх разчи, живе себе у хорим чловеку, отроюю його так, як що ше отрони дядка рана на целу, кад е нечиста, и тово отровені приноши зос собу туберкулу, знове к слабосці цалосо цея.

Сифтикови чловеки и каніжью, вількову тоги бактерии я таки заражаю воздух и людзох, котри таки везув уздихую.

Циже не живли людзе за пречину тей хороти, аж можай ю винайсц. Аж 1882. року индебки учени Кох винайс тоги бактерии, во ще герас кохав Коков туберкулоза бактерии. Далёк Кох винайс, як ще зос тах бактерии може винайс тоги отровені сок, що с у їх и вода не «Кохов туберкулоз».

Же тоз сок занесе отровни виды зос оптим, кад ще го запрінцук под скору чорній шлях, вона заїдо в тиждін угине од сифтику. Дядей кад ще зас кундак туберкулозу запрінцук чловекови, котри винайтра, же в здрави, кад вони по тей пречині достиче горізку, то саса, же вони уж ма сифтику, дем и вице не чувствую и не каніжя. У медyczескай науці не за такого чловека твари, же ма скріту по-твою сифтику. Потайна сифтика одієнца не так, же не туберкулоза піднімає до оха, якобо хорани на скору. Іду чловекови од того отримає віренько, якобо кад ще на помасінікім месне зроби паціїк, то цалком цеяна жиця, же тоз чловек хори на туберкулозу, гоч ще наїзвонік то наїде не видза.

З того разинаці, же хори на туберкулозу юг велью всіці, як що ми думаме и надумаме. Тоти не маю скріту туберкулозу, мину од прекладення, якобо кад од дачного селібію, фрініко дистації зицу, якобо віктину туберкулозу.

Кад чловек с активну туберкулозу бива з вами у єднай хижі, каніжю и площа на патос, кад вами з єднай миски, пис в истого погара, чи то єднай піспел, уцера же з вами до єднаго ручника — у таких случайюх як вони бара легко заражи з сифтику, бо у його устро и слизи находяще велью туберкулозних бактериах Коха.

Цо же маже робиц, кад бываже ведно з хоріма на сифтику? А тих у Югославії ёст 600 езри. Особено велью їх тах, дзе бы требало був віймёш, т. є. на вадзах.

Борба пронік туберкулози ческа, зато ще людзе забераю ведно до так си „Лятох“ за борбу пронік тей хороти (о тига писал у „Руских

Новинах“ прошлого року п. М. Неструх у статї: „Туберкулоза сифтика“).

Ишак за сифтикою у фамелії, дзе пет дахто хори на сифтику, зредзи сасе чрево, котре на кінція не ческо віполніц. **Сифтика** він не бива у истей хижі а другича, котра зірвала, лем кей бива oddзелю. В лісце треба му проприянці згодис место у затра-ди, в живе у окремей хижі.

(Дядей буда).

ГАЗДОВСТВО

Курніки муша буц цепли.

Од курох сасе лес теда добра хасен, кад ще цену в щені и в живе. Но у тим часу вайда індрагаша. Але здо у тим, же ще нашо кури баш в щені и в живе ве су веас. А як сіправі в таі, же кури би лам сціли насці, лам нашо гавані тога не спу. Ето як стварсто.

Кура зе тэй добре пешу, кад ще таі цепле карма и кад су у целям. Кад зам захладзяк и куром постане жимно, тайой же вонія престане несц. Прето ще добра гарадня муша остерада, да куром ще будзе нецло. Уж терез треба курніки унориц за зиму. Ишак дзири зос сіну заліпокац даверка так оправиц, же би ще добре заверали. Добре нарушай до курніку дасусе ковського скою, а на що слама. Гной будае трамац цеплоту од сподку.

Але то ще по шицко. Курнік муша будац спрівіни, да кури можу в щені буц у їх „Новинах“.

ШВЕТОЧНИ ОТПОЧИНВОК

Недзеля XXII.

Свяці, од Лука, гл. XVII., зач. 83.

УМРЕ ЖЕ И БОГАТИ И ПОГРЕВОША БГО.

Ненка нам описув ск. Писмо судьбу двох чловекох: Лазара и Іоганча. Када жил лам на той швест, бо кад веряц у другу, и кад уповал на Бога, док другі церкевіці подношев свою кундаки у зирі и любови божей, и таі ще дастац на место працедых, а богач на место псудедых. Така судьба чека канду душу, котра положи уновінно свое за благо и разошлівіта тога, а не на Бога Вінняго, котри тримя пінкі юткі живота у своїх руках.

Благо чловеку, котри ще праца зос цалку душу свою своіому Створителю, бо вони го приведають до добрей кончині. Бог ма наўдалім швіеток таку моц, же ще проці волі його не може нічога догодзіц. Цо сідзі тандок?, па и вони не спадне з кровя праца білкого допушена. „Чи ще зів предаваю два ташкі за грайцар“ — тварэл Спаситель — „ла ажі ёден не потыне праца волі Оца мойого“. Які то потыка за шверц християнін! Цоже теды ма чесак чловек од Ботя, котри в Богу од шицкіх створеніях ізвеста тога найбліжэшага? Вони ще треба бадац нічога злого. „Жыні ю,

зрэз цалы цвец. У цепані курніку мушемі бе кури дзесь и ноц шедзіц, а то не добре. Таксо жиція не вытрыма аж пайхараша кура. Прето треба курнік так спорыці, да зе в живе кури можу у ўм праца даць затримоці и за ще можу рушац и порнац у саміи и шкенчу. Бы рух не лем трес, які в лапа кіціве. А за то муша буц у курніку дасцінега. Прето мушы курнік інші обігач (найлепшы гу во ладко) да кури праці даць виды, гадаці себе у шмеле поживу.

Бярв не добре тримац кури у хайке кедно вінос статком. Во кури бара часо маю вітніцу и можу статком заражац. А гу тому запада вони шено, транса у їхніх пініс, так ёш венеціяк ісцік ёш ёш тога сес.

Толькі о курнікох. Вруги раз ваганяе с тим, як треба кури корміц, да якім велью вайца на корму.

ОД УПРАВИ „РУСКИХ НОВИНОХ“.

Управа „Руских Новинах“ обявію пінкія тым предплатнікам, котри скорей (1929-и 1930. року) „Рускі Новіни“ одказали, а тэрэз іх прінцік я дотэрэз тримаю, же муша пайпознайшо до 15. дещембра упіяць 20 днів предплаты до кінца тога року. Хто одних предплатнікох до 15. дес. тогу предплату він пінкія, венеціяк повінох доставац не будзе.

Наддаваме ще, кад шицін туту малюкі предплату пінкію и на тайкі останю добри предплатніци, бо тэрэз працілата гука малік, же треба мац лам мало добре даски и працы щеносці, да зе ю може у шоре вілані.

* Сликі Нашого Преосв. Владимира. — Фотограф Фірст у Загребу виробіл красавільскі сликі Нашого Преосв. Владимира, котры буду шумна прыграса кождай рускай хіні. Цена 40 днів. Наручні можу у Угорску „Рускі Новінох“.

памощь Вінняго, во ікрою Бога небесны відкорягся“, — гутора Псалмиста и красавікі описувают чловека, котри злоніц упаче він на Бога свогаго. Істо кляння віне праща и добра, гоч придае на таго дарах и пурядка и сама пімеры, бо на концу „Явлю ся спасение мое“, гваря Дух святі. Не на буда тога шиста, але из Бога маме позакінч увінчаніе своё.

Най шкенч не буді, як ще тим швест велью раз бара ще добре поводай безбожником и злакіменітім гришніном, як на ўм багачу у свягелікі. Істо добре, чо го ужына на тим шисте таікі испокачі гришнікі, э км „били хлеб“. Вони су осужены на шист кары, па км Бог даца тагу разоц на кары час. Може и вони даць доброго зробіли, э им Господь и тога мало пізни, бо там пінкіому коціц. Там гришніку суд и осуждение. Трафи ще, які и правешніка обідзе даць за то таки добре зня, як ще цікко ще логоды то Бог допушцел, а цо Бог донушцел, то і нас добре, що вони зна зац то будзе. Пра християнія трима кажду буду, скорб и нужда да дар божі, бо аза же то Бог прето рен да пінет не забудае на таго. Ишак бы зідае у своим разпусту и триху бесім посталі отпадиці од Бога, а то би им буда вічна пінка.

о. Михаіло Мудр